

Endelig stilles der krav til kundeinformation. Således skal kunderne ved oprettelse af en puljeordning informeres om de generelle regler for puljeordninger, herunder at midlerne tilhører pengeinstituttet, at afkastet baseres på en beregning af de bagvedliggende aktiver m.v. Endvidere skal kunden oplyses om PM-af-talen og øvrige kundevilkår, således at kunden er vidende om puljens investeringsstrategi og handelsvilkår, herunder blandt andet handels- og depotomkostninger.

Løbende gennem kundeforholdet skal pengeinstitutterne periodisk og mindst en gang hvert kvartal oplyse om det i perioden opnåede afkast for de enkelte puljer.

Desuden skal aktivsammensætningen primo og ultimo perioden oplyses fordelt på aktivtype inden for obligationer, indeksobligationer og aktier m.v.

Ved årets udgang skal specifikationen være særlig oplysende, uden at der dog skal stilles krav om oplysninger om de enkelte fondskoder.

Det er hensigten, at kunden får en tilfredsstillende kundeinformation, herunder et tilstrækkeligt grundlag for at tage stilling til en evt. omdisponering.

Oplysninger om omkostninger, der ikke påhviler puljen, men den enkelte kunde, skal følge de almindelige regler for kundeinformation.

Pengeinstitutterne skal endelig oplyse om det opnåede afkast for de enkelte puljer for de forløbne perioder i indeværende år samt det gennemsnitlige afkast for de foregående 3 år.

Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 1100 af 12. december 2000, jf. ovenfor indeholder endvidere regler om midlernes placering.

Indførelse af placeringsregler for puljeordningerne var en forudsætning for at godkende debitering af negativt afkast i forbindelse med kurstab.

Placeringsregler er en beskyttelse af opsparernes midler. Placeringsregler skal både sikre en vis mindste kvalitet af det enkelte værdipapir, samt, for så vidt angår særskilte depoter, sikre et vist minimum af risikospredning.

I bekendtgørelsen er der således både regler om, hvilke værdipapirer de opsparede midler kan placeres i, samt for visse værdipapirer en grænse for hvor stor en del af de opsparede midler i et særskilt depot, der kan placeres i værdipapirer udstedt af en enkelt emitent.

Endvidere er der krav om, at visse værdipapirer skal være optaget til handel på et reguleret marked, ligesom der er begrænsninger i, hvilke regulerede markeder der er godkendt i denne forbindelse.

Der er forbud mod at placere opsparingen i aktier m.v. i selskaber, der har som formål at give ejeren brugsrettigheder eller lignende (time share projekter og lign.).

Finanstilsynet kan godkende nye værdipapirer og nye regulerede markeder.

De i bekendtgørelsen nævnte værdipapirer er en udtømmende liste over placeringsmulighederne.

Bekendtgørelsen giver endvidere puljer mulighed for anvendelse af afledte finansielle instrumenter samt udførelse af værdipapirudlån til risikoafdækning og porteføljepleje. Bekendtgørelsens bestemmelser herom har til formål at sikre, at en pulje gennem anvendelse af afledte finansielle instrumenter eller ved udførelse af værdipapirudlån ikke derved vil kunne påtage sig en større risiko end den, puljen ville kunne påtage sig ved udelukkende at investere i værdipapirer, der kan indgå i puljen.

For så vidt angår afledte finansielle instrumenter, har særskilte depoter alene mulighed for at erhverve optioner og warrants og alene inden for visse begrænsninger, således at tabsrisikoen begrænses. Baggrunden for denne indskrænkning i forhold til bestemmelserne for puljer er, at enhver mulighed for brug af finansielle instrumenter giver store kontrolmæssige vanskeligheder, men at der på den anden side er et kundebehov for afdækning af allerede indgåede risici og formindskelse af investeringsomkostninger. En afvejning af disse hensyn har betydet, at der for hvert enkelt depot er adgang til at erhverve op til fem optioner eller warrants pr. kalenderår, hvilket i modsætning til anvendelse af andre afledte instrumenter ikke kræver en marginindbetaling og dermed en pantsætning, hvilket ikke er muligt efter de nuværende skateregler.

Til § 51

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov om banker og sparekasser.

Stk. 1 giver mulighed for, at der kan foretages opsparing i pensionsøjemed samt børne- og boligopsparing i filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter. De nævnte opsparingsformer er blandt de ordninger, som Garantifonden for indskydere og investorer dækker fuldt ud i tilfælde af et pengeinstituts betalingsstandsning eller konkurs.

For at sikre at denne dækning også vil skulle ske for konti i udenlandske filialer, er det præciseret i *stk. 2*, at kundernes opsparing skal være fuldt ud dækket enten af Garantifonden eller af en tilsvarende ordning i filialens hjemland.